

Mennesket er ikke alene

*Sognepræst
Børge Hansen
har 40-års
jubileum*

Af Aase Kirkegaard

HORSENS - For 41 år siden forlod en ung mand teologistudierne på Københavns Universitet med eksamenspapirerne i hånden. Han var 23 år.

Året efter blev han ordineret som præst i den danske folkekirke. Landets yngste.

På mandag fejrer sognepræst Børge Hansen ved Vor Frelser Kirke 40 års virke som præst. 40 år, der tog sin begyndelse med en særlig tilladelse fra kongen - et kongebrev. Fordi han efter datidens regler ikke var gammel nok til at blive embedsmand. 40 år, som han har delt med sin hustru Solveig.

I de sidste godt tyve år har de boet i præsteboligen i Kildegade i Horsens.

- Vi har altid kunnet stå sammen om det, Solveig og jeg. Det har været en stor glæde. Det har været uendeligt vigtigt i mit arbejde som præst, siger Børge Hansen.

Ingeniør?

Den kristne tro fik han i barndomshjemmet i Nakskov. Eller rettere, der fik han den støtte, der åbner barnets sind og gør det i stand til at modtage troen.

Og som ung konfirmand tilbragte han mange stunder med at diskutere med præsten på grundlag af teksten og salmerne.

Alligevel overvejede glarmesterens søn en overgang at blive ingeniør. Han var mere til matematik end til sprog og stod som mellemskoleelev med et svært valg.

- Jeg afgjorde sagen med barnets naive tankegang. Jeg overbeviste mig selv om, at der jo allerede var opfundet så meget i den tekniske verden, at der næppe kunne opfindes mere væsentligt. Hvorfor så blive ingeniør?

- Det var et barnligt synspunkt, og set i bakspejlet jo helt og aldeles forkert, men det afgjorde sagen. Jeg valgte den sproglige linie på gymnasiet for senere at fortsætte på teologi-studierne, fortæller Børge Hansen.

140 år har Børge Hansen været præst. Siden 1973 ved Vor Frelser Kirke i Horsens, hvor han sammen med sin hustru Solveig har boet i den smukke præstebolig i Kildegade. (Foto: Lars Juul)

At det valg var rigtigt, fik han bekræftet allerede inden han begyndte på universitetet. Som 17-årig mistede Børge Hansen sin far og der oplevede han i sorgen et utroligt fællesskab og en varme - blandt andet fra sine klassekammerater - som han aldrig glemmer.

Sammenhold

- Det har jeg mødt utallige gange siden. Midt i sorgen over at have mistet en elsket, møder mennesker et kolossalt sammenhold. Man siger, vi lever i en kold tid uden særlig omsorg for hinanden. Men det passer ikke. Jeg oplever i hvert fald gang på gang til begravelser, at når sorgen rammer, støtter vi hinanden. Mennesket er ikke alene.

Ved marinen

Studierne i København gennemførte han på fem og et halvt år. Men inden ordinationen, måtte Børge Hansen aftjene sin værnepligt. Og der fik han sine første erfaringer som præst. Han blev værnepligtig teolog blandt marine-

Det var en stor udfordring. Jeg mødte unge mennesker i deres vanskeligste alder. Hvor de sled med kærestesorger og røg ud i livets første faldgruber. Og uanset hvad så måtte jeg møde dem. Under alle forhold, i alle spørgsmål. Der så jeg virkelig det nøgne menneske i vanskeligheder og i glæde.

Præst uden kirke

Børge Hansens egen største glæde de år var mødet med københavner-pigen Solveig. De traf hinanden gennem kirkeligt ungdoms-arbejde og umiddelbart efter Børge Hansens værnepligt, giftede de sig.

Og så fulgte kongebrevet. Børge Hansen blev ordineret i en stilling som hjælpepræst ved Ballerup Kirke »med særligt henblik på Skovlunde sogn», som der stod i ansættelsesbrevet fra kirkeminister Bodil Koch.

Det var et sogn uden en kirke. Alle møder foregik hjemme i lejligheden hos det unge præstepar og sine første konfirmander havde Børge Hansen i en

Solveig Hansen forladt Skovlunde til fordel for Århus.

Psykologien

Her fik de 16 år. Først ved Markus Kirken. Senere ved den nyopførte Møllevangs Kirke. Her fik de deres tre børn. Og i disse år blev en af Børge Hansens store interesser vakt: Interessen for psykologi.

Da han i 1973 fik stillingen som præst ved Vor Frelser Kirke, havde han en magistergrad i pastoral-psykologi med i bagagen. Taget ved Princeton University i USA.

- På pastoral-seminariet fik vi ikke mere end 25 timers undervisning i psykologien. Så jeg følte i høj grad, at jeg ikke havde tilstrækkelig basis. Når man taler med mennesker i sorg og nød er det nødvendigt ikke kun at have erfaring, man må også have indsigt i den menneskelige udvikling.

- Det betyder ikke, at sjælesorg og psykologi er det samme. Men begge dele drejer sig jo om mødet med mennesket. - Det væsentlige er at kunne skelne. At kunne sondre mel-

lem de situationer, hvor det er helt normalt at komme ud i en menneskelig krise og de situationer, hvor der er tale om et egentligt psykisk tilfælde. Er der det, må præsten selvfølgelig henvise til den psykologiske ekspertise.

- Men kriser og sorg oplever ethvert menneske. Og der har måske været en tendens til, at denne helt normale sorg i en årrække er blevet sygeliggjort.

- Den har vi klaret med en recept fra lægen. Det mener jeg dog, er ved at vende. Alle erkender i dag, at sorg og kriser skal gennemleves, ikke dulmes med medicin.

- Jeg siger aldrig, at jeg som præst har svaret på alle spørgsmål. Det jeg kan, er at åbne et andet menneskes sind for håbet. Det håb, og de ressourcer, der er i ens eget sind og i kristendommen.

- Netop budskabet om håbet er det stærkeste budskab. Og det er været et af de største privilegier som præst, at jeg får lov til at bibringe folk det håb.

Fra Horsensgade

Da Solveig og Børge Hansen i 1973 kom til Hor-

sens, havde de aldrig tidligere sat deres ben i byen. - Eneste forbindelse overhovedet var, at jeg var født i Horsensgade i København, fortæller Solveig Hansen med et smil.

- Og jeg må indrømme, at jeg havde lidt svært ved at falde til. Min opgave var jo den interne her i præsteboligen, hvor vi holdt alle møderne og modtog konfirmanderne i årene inden, sognehuset blev bygget. Børge Hansen faldt til mere umiddelbart. Horsens mindede ham om fødebyen Nakskov. Den samme type befolkning, præget af et stærkt arbejds- og miljø.

Præsteparret fra Kildegade har i årene involveret sig meget i det kirkelige sociale arbejde. Først og fremmest i Kirkens Korskær, hvor de tog initiativet blandt andet til Varmestuen i Fugholm og Værestedet i Jyllandsgade. De udsatte har altid haft en stor plads hos ægteparret Hansen.

- Hvert eneste menneske har en værdi. Hvert eneste menneske er unikt. Og hvert eneste menneske rummer i sig selv håbet, siger Børge Hansen.

- Det er min opgave, at hjælpe folk til at se det håb. Selv ser jeg det hele tiden. I den dybeste sorg ser jeg fællesskabet. Og det siger mig, at der er noget, der bærer. Vi repræsenterer Kristus for hinanden.

Derfor kan Børge Hansen blive ked af evindeligt at skulle høre, at folkekirken er i krise. At dagens danskere ikke har brug for kristendommen.

- Det billede er skabt af medierne. Vi ser det ikke her. Generelt oplever vi en voksende erkendelse af, at den materielle verden ikke kan give os alt. At ånd også er nødvendigt for at leve. At vi ikke kan klare os bare i kraft af penge, siger Børge Hansen.

Menighedsrådet fejrer Børge Hansens jubilæum med en reception umiddelbart efter højmessens i morgen søndag.

Og på selve dagen, mandag den 11. april, holder Solveig og Børge Hansen åbent hus i Kildegade 27